

Publicerad 2010-10-19 20:16 av emmautanandranamn

Påväg hem på tåget, generade kinder pga tjejen framför mig och en sneglande pojke i sätet bredvid.

Inget tillsatt socker och du för handen i en melodisk rörelse längs min kropp..

Du för handen i en melodisk rörelse längs min kropp.

Håren ställer sig rakt upp och huden förgylls av osynliga
rysningar som ilar runt i blodet.

Ögonen är mörka och skriker på hjälp.

Ett finger blockerar mina iskalla läppar och
den eviga tystnaden har klivit in genom dörren till våra liv.

Förseglade ord,
en fasad för att dölja sanningen
och skrikande ögon.

Medvetenhet.

De melodiska rörelserna bearbetas av de smått kalla och
nariga fingertopparna som trippar ner längs halsen,
mot den nakna bröstkorgen.

De dansar vals längs min knottriga hy och dras sakta över
de styva bröstvårtorna. Ett hårt men ändå försiktigt grepp om mina bröst och allt stannar upp.
Hjärtat hugger till och pulsen går upp till max.

Inga andetag,
inga yttringar,
endast två mötande blickar och nakna kroppar.

Mina naglar tränger igenom din hud och lämnar oförglömliga spår längs ryggraden. Saliv och tårar blandas
mellan mötande läppar. Stönande ljud etableras och
kropp mot kropp inträffar.

Jag släpper aldrig taget.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren emmautanandranamn med Poeter.se id #31947 innehar upphovsrätten